

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

structure of local budget revenues was 2.3%, then in 2014 it was 7.3% [1; 2].

With the introduction of amendments to the Budget Code in 2015, single tax from entrepreneurship was excluded from revenues of the special fund and was transferred to the general fund revenues. As a result, the development budget was deprived of the main source of its filling, which significantly affected its structure. Its main element became the funds, obtained from the general budget fund for covering the deficit of the budget (6.8% in the structure of revenues of the local budgets, and 74.7% in development budget structure in 2015).

The main problems of formation and usage of development budget of local budgets are legislative limit of the sources of its filling and, consequently, its extremely low amounts; weak possibilities of filling the development budget of baseline budgets, municipalities which have limited economic potential; unregulated manner of realization of local borrowings and their high riskiness; inefficient structure of expenditures of development budget through failure to fulfill its main function - the investment function.

For solution of the following problems it should be developed a set of measures, which on the one hand, contributes to the strengthening of the revenue part of the development budget, and on the other hand - increases the efficiency and optimizes the structure of its expenditures.

1. Byudzhetniy kodeks Ukrainy [Budgetary Code of Ukraine] 09.07.2010, №2456-VI. - zakon.rada.gov.ua : Retrieved from <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>. [in Ukrainian].
2. Kyrylenko O. P. (2001). Finansova nezalezhnist' miszevoho samovryaduvannya [Financial independence of the local self-government]. *FinansyUkrainy - Finance of Ukraine*, 1, pp. 34-39. [in Ukrainian].
3. Storonyanska, L. Benovska (2015) Finansova spromozhnist regioniv u contecsti biudzhetno-podatkovoyi detsentralizhatsii [Financial capacity of regions in the context of fiscal-budgetary decentralization *FinansyUkrainy*] - *Finance of Ukraine*, 6, pp. 44-57. [in Ukrainian].

МІНІМІЗАЦІЯ РИЗИКІВ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

студент гр. М-41 **Бугаснко Д.В.**
Сумський державний університет (Україна)

На сьогоднішній день інвестиційна діяльність прямо пов'язана з будь-яким ризиком. Адже досить часто виникають непередбачувані втрати в процесі управлінської діяльності. Присутність ризику є обов'язковим компонентом підприємницької діяльності і виступає як фактор просування фінансової системи. Інвестори можуть зіткнутися з різноманітними проблемами, бо вкладаючи кошти в виробництво певних товарів чи послуг, вони не мають точної впевненості, що саме ця діяльність принесе успіх, а головне прибуток.

В процесі своєї діяльності інвестори повинні визначити певні фактори від яких саме буде залежить вдалий бізнес, а найголовніше розробляти чіткий

план дій, котрий дозволить реалізувати ідеї. Головною задачею будь-якого інвестора є максимізація прибутків та мінімізація ризиків. Інвестори, як професіонали повинні вміти обирати об'єкти в які саме будуть вкладати кошти, аналізувати їх та враховувати ризики, котрі можуть статися в процесі реалізації. Найголовнішим завданням будь-якого інвестора є вміння виявляти та оцінювати існуючі ризики, розуміти наслідки котрі можуть завдати вони, створювати заходи, котрі дозволять знизити наявність ризиків, а найголовніше вміти прогнозувати діяльність під час загострення ризиків.

Серед основних способів мінімізації інвестиційних ризиків є інвестування, страхування, диверсифікація та хеджування. Інвестування являє собою процес, котрий дозволяє визначити рівень ризику. Страхування є одним з популярних методів управління ризиками, адже саме цей вид відносин перекладає обов'язки на компанію, котра приймає на себе зобов'язання по компенсації збитків, що виникли в разі настання непередбачені подій. Диверсифікація це певний розподіл грошових коштів за різними видами активів. Основна ідея при цьому полягає в тому, що збиток від одного активу, компенсується прибутком інших. Хеджування - це спосіб зниження ризиків шляхом придбання або продажу фінансових інструментів.

Отже, інвестор повинен отримати певні навички, котрі дозволять управляти ризиками в будь-якій ситуації. Найголовніше в процесі інвестиційної діяльності є вміння знайти такий варіант дій, котрий повністю забезпечить оптимальне поєднання ризику та прибутку в майбутньому часі. Ризик важко нейтралізувати в процесі управлінської діяльності, але ним можна розпоряджатися, наприклад розробляти такі заходи, котрі дозволять знизити небажанні події при реалізації будь-якого проекту, але нажаль, повністю захиститися від будь-якого ризику просто неможливо.

Науковий керівник: асистент, к.е.н. Опанасюк Ю.А.

ТЕРМІНОВІ ЗАХОДИ ЩОДО ОНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ЕКОЛОГІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

професор **Веклич О.О.**

ДУ «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України»

У зв'язку з сучасними трансформаційними процесами, що набирають обертів в українському суспільстві, надзвичайно актуалізувалось питання щодо механізмів узгодження еколого-економічних інтересів не лише суб'єктів господарювання на всіх рівнях функціонування національної економіки, а й територіальних громад на різних рівнях адміністративно-територіального устрою. Слід зазначити, що об'єктивно суб'єкт господарювання будь-якого рівня є одночасно і членом територіальної громади певного рівня, що означає дуалізм його еколого-економічних інтересів, оскільки ці групи інтересів не обов'язково між собою співпадають